

**Regularvm Vtrivsqve Ivris Cvm Ampliationibvs Ac
Limitationibvs**

Dueñas, Pedro

Venetiis, 1566

Regula CCXXXVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63232](#)

1. legatis alimentis. ff. de alimen. & cib. legat. Roma. cons.
441. nu. 4. ac etiam medicinæ, ut l. legatis. ff. eo. tit. Com.
consi. 286. meo uol. 3. qui allegat. Bar. in d. l. legatis. &
sicut impendia. ff. de usuf. & l. si cum dotem. §. si autem in
seuissimo. ff. solut. matr. & Corn. consi. 45. nu. h. uol. 4. cum
aliis, q̄ nota.

1. Fallit 1. quando in legato uictus dixisset, lego ea que
ad uictum tantum sufficiant, quia tunc non ueniunt ve-
stimenta propter dictiōnem taxatiuam tantum. Ita Bar.
in l. i. ff. si quis iusd. non obt. Steph. Bert. consi. 184. vidi.

R E G U L A C C X X X V I .

1. Victoria tertii appellantis pro suo interese † an pro
uicto, tu tene q̄ sic ut Bar. in l. a sententia. ff. de appella.
& Abb. & cano. in c. cum super de sententia & re iudica.
l. i. & ij. C. si unus ex plurib.

1. Amplia. 1. etiam in reo inuito. Bar. & Mod. in l. non
tantum. ff. de appella. Io. Andr in c. fin. dē foro comp. in 6.

2. Amplia. ut nedum liceat tertio appellare, sed etiam ap-
pellationem prosequi sine alio mandato Bar. & Imol. in d.
l. non tantum. Ita Innoc. in d. c. cum super de sententia &
re iudicat.

3. Amplia. etiam si reus renunciaret appellationi, ut sing.
Bal. in l. fin. §. fi. C. de tempo. appellat. ratio quia factum
a reo uel ab alio, tertio non præjudicat iuri vulgarib.

1. Fallit etiam si uictus sententiam approbaret, ex quo ui-
ctoria obtainit non prodest succumbenti, nec econtra,
& minus potest officere iuribus tertiae personæ appellan-
tis pro suo interese.

2. Fallit etiam ubi causæ sunt distinctæ, adeo q̄ non est
eadem decisionis causa. Bal. in l. i. de appellat. & l. si qui se
paratim §. fi. uersi. cæterum ff. de appellat.

3. Fallit quoque quando sunt diuersæ sententiae, quia ex
diuersis diuersæ oriuntur actiones. ut d. l. si qui separatim
ff. de

- ff. de appella. ibi sed cum aduersus, & ibi Ang. & Aret.
- 4 Fallit etiam in causa criminali ubi si plures sunt condemnati, ex eadem causa, appellatio unius non proderit alteri, ut doct. in d.l. non tantum & Bal. siug. in rubrica. C. si unus ex pluribus per legem minoribus. C. de iis quibus ut indign.
- 5 Fallit quando alius fuit confessus, ex quo cum per confessionem inducatur notorium non prodest ei uictoria alterius, ut d.l. si qui separatim. §. fin. & ibi Raph. Fulgo. & Aret. qd tu nota.
- 6 Fallit itidem quando appellatio erat nulla, tamen de facto obtinuit appellans per imperitiam iudicis, ex quo sententia lata contra unum non prodest aliis. ut Bal. in l. i. prope finem. C. si unus ex plurib. per l. debitor. §. fin. ff. ad trebell.
- 7 Fallit similiter quando ille, qui non appellauit, ignorauit socium appellasse, & dies decem lapsi sunt ipso sciente, ex quo non uidetur posse gaudere beneficio illius appellationis, quam ignorabat suisse interpositam, ut glo. in l. iij. §. i. ff. de appellat. & Bar. in d.l. si qui separat. §. fin. ff. eod titul.

R E G U L A CC XXXVII.

- I Vicinus presumitur scire facta uicini sui. Bar. l.i. ff. de flumin. & l.fin. ff. de fundo instru. Bal. in l. quoniam sororem. C. de iure delib. & in l. qui duos in ult. col. ff. de reb. dubiis. & doct. in l. p. ff. si cert. pet. & ibi Bal. Soci. nu. 29. ff. si cert. pet. & Bal. & Deci. in c. tertio loco de probat. & l. si uicinis. C. de nupt. & l. octau. ff. unde cognat. Corn. consi. 156. d. uol. 3.
- II Amplia. d. regulam etiam si uia esset in medio duorum camporum, nam ut dixi de iure prothom. in §. fi. nu. 25. & 2. uia uicinalis non dicitur separare coniunctionem terrarum, & iste uiae uicinales non tollunt alicui ius & neficium praesentandi ex iure congrui, sicut & riuis priuatus, non separat coniunctionem fundorum, super qui-

T 3 bus